

kunde sige, hvor meget det kunde komme til at dreje sig om, men, at det blev meget betydelige Beløb, kunde man nok forstaa. Derfor mener jeg, det kan være rigtigt at tage under alvorlig Overvejelse, at der bliver gjort, hvad der kan gøres, og hvad der er foreneligt med en god og gavnlige Retsreform, for at der kan blive sparet saa meget, som der kan spares. Jeg forstaaer selvfølgelig godt, at naar Retsplejen skal skilles fra Forvaltningen, og man skal have to Embedsmænd, hvor man før havde een, vil det være meget vanskeligt at spare i Forhold til de Udgifter, vi nu have. Det lader sig ikke gøre. En anden Sag var det jo, hvis man vilde gaa frem efter det Princip, at naar der er to, som skulle dele Arbejdet, kunne de passende ogsaa dele Lønnen, men jeg antager ikke, det er den Vej, man ønsker at gaa her, og det kan jo ogsaa være, at den Vej ikke er fremkommelig. Der er Rimelighed for den Antagelse, at hvor der før var et Embede, bliver der oprettet to med mindst den dobbelte Løn, og efter de ret svimlende Summer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) forleden Dag omtalte, at de engelske Dommere fik i Gage, vilde det blive en ikke ringe Stigning; dersom man fulgte ham og gav ham Ret i de Betragtninger, han anstillede. Jeg vil derfor, idet jeg slutter mig til, hvad andre Lægmand i Dag have udtalt, sige, at det glædede mig at høre den Tanke fremsat af det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), at man muligvis kunde spare en Del ved, at der blev ansat Lægmand som Dommere omkring i Landet. Det forekommer mig, at den Tanke var meget tiltalende. Jeg tror — ja, jeg er jo kun en Lægmand og kan derfor ikke sige andet, end hvad en Lægmand har Grund til at mene i saa Henseende —, at der vil være ikke saa ganske faa almindelige Politisager, som lige saa godt kunde afgøres af en Lægmand som af en Jurist. At de Herrer Jurister se noget mere skeptisk paa den Ting, end vi Lægmand gøre, forstaaer jeg saa godt, det er en Selvfølge, og jeg forstaaer ogsaa saa godt de Herrer Grund til deres Skepsis. De vide nok, at de Lovparagraffer, hvorefter der skal dømmes, i Almindelighed ere skrevne af Jurister, og at de i Almindelighed ikke udmærke sig ved nogen stor Tydelighed og Letfattelighed. Selvfølgelig vilde disse Bestemmers Tydelighed og Letfattelighed i høj Grad bidrage til, at man kunde bruge Lægmand til at dømme efter dem. Jeg tror, at den Tanke, som er fremsat

af det ærede Medlem fra Kalundborg om Fredsdommere eller Kommunedommere, hvad man nu vil kalde dem, er en Tanke, som er værd at tage op til Overvejelse. For øvrigt vil jeg sige, at det ogsaa vil være hensigtsmæssigt at følge den Tanke, som er fremsat fra andre Sider her i Salen, at udvide Underretskredsene betydeligt, saa at man indskrænker deres Tal i tilsvarende Grad. Derved vilde man ogsaa kunne spare ikke saa ganske lidt paa Udgifterne.

Det bliver efter dette Forslag, selv om Tallene ikke nødvendigvis blive de samme, naar Forslaget er gennemført, et ret betydeligt Antal ny Embedsmænd, man har i Sinde at velsigne den danske Befolkning med. Vi have her i Landet — hvad man kan se ved at gennemlæse Hof- og Statskalenderen — i Forvejen en ret stor Velsignelse af Embedsmænd, og rent folkelig set tror jeg egentlig ikke, at man skal gaa videre i saa Henseende end allerhøjest nødvendigt. Jeg tror ikke, at et større Antal ny Embedsmænd er noget af det, Befolkningen hidtil har savnet mest. De danske Embedsmænd ere vel i Almindelighed baade hæderlige og dygtige Folk, men jeg tror ogsaa, man har Lov til at sige, at de danske Embedsmænd staa den Befolkning, de skulle virke i, ret fjernt, og det er ikke til Gavn for Befolkningen. At de staa denne Befolkning ret fjernt, er for Resten ret rimeligt. Det ligger i hele den Maade, hvorpaa de blive opdrættede, om jeg saa maa sige. Naar en Mand først som Dreng skal sidde paa en Latinskolebænk i 6—7 Aar, derefter skal ind til Kjøbenhavns Universitet og gaa der i 6—7 Aar, maaske dernæst anbringes i et eller andet ministerielt Kontor 6, 7, 8 Aar og derefter kommer ud i Befolkningen, er det ret rimeligt, at han staa temmelig uforstaaende over for hele denne Befolkning. Vi se da i Virkeligheden ogsaa kun ganske faa Steder, hvor Embedsmændene, jeg vil ikke sige, gaa i Spidsen for, men blot tage Del i, hvad der rører sig omkring i Befolkningen. Det vil derfor ikke være heldigt, folkelig set, at vi faa skabt en for stor ny Stab af Embedsmænd. Jeg forstaaer godt, at der vil kræves en Del ny Embedsmænd, men man vil gøre heldigt i at indskrænke deres Antal i videst mulig Grad. Lad os ikke faa flere studerede Embedsmænd end højst nødvendigt, men hvis det er muligt, saa lad os faa nogle af disse læge Dommere, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) omtalte forleden Dag. Medens jeg er ved Juristerne, skal jeg